

der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget.

Stk. 2. Tjenestemænd, som vælges til medlemmer af folketinget, behøver ikke regeringens tilladelse til at modtage valget.

Man har ønsket i den nye grundlov at opretholde den regel, der hidtil gjaldt for folketingets vedkommende, at *betingelserne for valgbarhed* er de samme som for valgret. Men da det ikke direkte er fastslået i § 29, under hvilke betingelser straf medfører bortfald af valgret, har man dog fundet det rigtigst at tilføje, at valgbarhed udelukkes af straf for en handling, der i almindeligt omdømme gør vedkommende uværdig til at være medlem af folketinget. — Stk. 2 svarer til grdl. 1920 § 55, stk. 2.

§ 31.

Stk. 1. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg.

Stk. 2. De nærmere regler for valgrettens udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valgmåden, herunder hvorvidt forholdstalsvalgmåden skal føres igennem i eller uden forbindelse med valg i enkeltmandskredse.

Stk. 3. Ved den stedlige mandatfordeling skal der tages hensyn til indbyggertal, vælgertal og befolkningstæthed.

Stk. 4. Ved valgloven gives nærmere regler vedrørende valg af stedfortrædere og disses indtræden i folketinget samt angående fremgangsmåden i tilfælde, hvor omvalg måtte blive nødvendigt.

Stk. 5. Særlige regler om Grønlands repræsentation i folketinget kan gives ved lov.

Deklarationen i stk. 1 er ny. Der var i forfatningskommissionen enighed om de her angivne retningslinier for valgene samt om at bevare forholdstalsvalgmåden. Ny er ligeledes bestemmelserne i stk. 4 angående stedfortrædere og fremgangsmåden ved omvalg. — Stk. 2 svarer med en redaktionel ændring til grdl. 1920, § 32, stk. 2, og stk. 3 svarer til samme paragrafs stk. 3. Man har dog for ikke at binde lovgivningsmagten til at opretholde en valgmode baseret på et system af valgkredse forandret udtrykket „kredsinddeling“ til „den stedlige mandatfordeling“. Med dette udtryk sigtes alene til spørgsmålet om, hvilket antal folketingsmedlemmer de enkelte landsdele skal have adgang til at vælge, ikke til, hvor